

ΕΦΥΓΕ Ο ΦΑΝΗΣ ΚΑΚΡΙΔΗΣ

PROFESSOR FANIS KAKRIDIS LEFT US

Αυτό το τεύχος είχε ήδη ετοιμαστεί, όταν πληροφορηθήκαμε πως ο αγαπημένος μας Δάσκαλος, ο Φάνης Κακριδής, που μας τίμησε με τη συμμετοχή του σε αυτό το αφιέρωμα, έφυγε από κοντά μας.

Ο Φάνης Κακριδής υπήρξε διεθνούς ακτινοβολίας προσωπικότητα της Επιστήμης και των Γραμμάτων, για μας όμως ήταν, πρώτα απ' όλα, ο αγαπημένος μας Καθηγητής, αφοσιωμένος στην αποστολή του και στους φοιτητές του. Χαρισματικός Δάσκαλος με την ευρύτερη και την ευγενέστερη σημασία του όρου, δεν παρέλειπε να τονίζει με νόημα πως κατάγεται «από δασκαλόσογο». Ακάματος, μέχρι το τέλος της ζωής του ταξίδευε σε όλη την Ελλάδα δίνοντας διαλέξεις και κάνοντας μαθήματα, προσφέροντας ταυτόχρονα με τόλμη κι ανιδιοτέλεια την ολόψυχη συμπαράστασή του σε όλους τους εκπαιδευτικούς αγώνες.

Από το ευρύτατο και πολυδιάστατο επιστημονικό του έργο, αναφέρουμε μόνο την σημαντικότερη προσφορά του στην ομηρική έρευνα. Προώθησε με μεγάλη επιτυχία τη Σχολή της Νεοανάλυσης, φροντίζοντας όμως να την εμπλουτίσει με μια ευρύτατα συγκριτική θεώρηση, καθώς και με στοιχεία από τη Σχολή της Προφορικότητας, ώστε οι μελέτες του να παραγάγουν καινοφανείς καρπούς.

Πνεύμα βαθύτατα προοδευτικό, ανεξάρτητο και ανατρεπτικό, ανανοηματοδότησε με τα γραπτά του και τη διδασκαλία του την έννοια της Αρχαιογνωσίας και της Κλασικής Φιλολογίας, προβάλλοντας μια ζωντανή, κριτική και νεωτερική πρόσληψη του Αρχαίου Ελληνικού Πολιτισμού στην Επιστήμη και την Εκπαίδευση

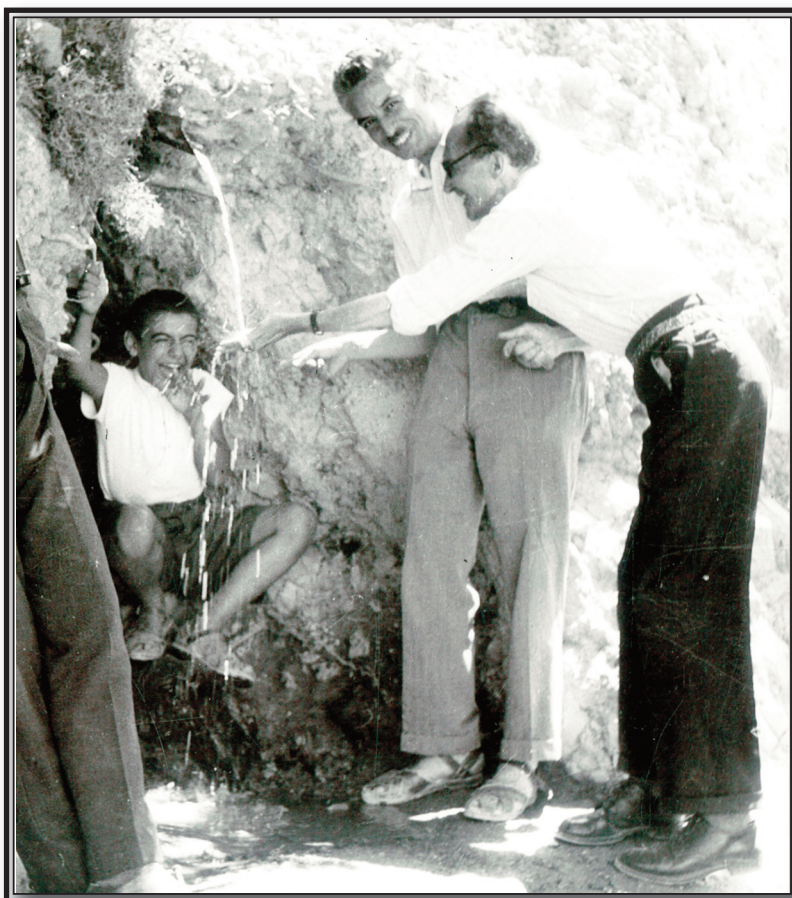
Στο Πανεπιστήμιό μας ο Φάνης Κακριδής δίδαξε για δυο χρόνια με την ιδιότητα του ειδικού επιστήμονα στη Φιλοσοφική Σχολή. Είχε επίσης προσκληθεί δυο φορές από το Τμήμα μας και πραγματοποίησε εμπνευσμένες διαλέξεις για τους φοιτητές μας, ενταγμένες μάλιστα στο πλαίσιο των υποχρεωτικών μαθημάτων. Θυμίζω σχετικά την εμπειριστατωμένη διάλεξή του για τους Νεολογισμούς της Νεοελληνικής Γλώσσας που συμπεριλαμβάνεται στη Διδασκαλία του Γλωσσικού Μαθήματος.

Συνήθως τα σύντομα τιμητικά σημειώματα αυτού του είδους περιλαμβάνουν τα αξιώματα και τις θέσεις που είχε κατά καιρούς καταλάβει ο εκλιπών. Κάτι τέτοιο εδώ θα ήταν όμως άκαιρο, αφού στην περίπτωση του Φάνη Κακριδή, το όνομά του δίνει τιμή και περιεχόμενο στο αξίωμα και όχι το αντίστροφο. Άλλωστε ο ίδιος, ανήσυχος και ανεξάρτητος, δεν δίσταζε να παραιτηθεί από μια αρμοδιότητα, όταν δεν του δινόταν η δυνατότητα να κάνει τη δουλειά του με απόλυτη ελευθερία και δεν δεχόταν υποχωρήσεις και συμβιβασμούς. Αισθανόταν και ήταν *ασυμβίβαστος*.

Ασυμβίβαστος, ένας χαρακτηρισμός που αποδόθηκε στον Νίκο Καζαντζάκη, αλλά ταιριάζει πολύ καλά και στον Φάνη Κακριδίη. Αυτοί οι δυο άνθρωποι γνωρίστηκαν και τους ένωσαν θερμά αισθήματα, όταν ο πρώτος ήταν ήδη φτασμένος συγγραφέας και ο δεύτερος μικρό παιδί. Με τα ίδια θερμά αισθήματα, με τιμή και συγκίνηση, ασ θυμόμαστε τον μεγάλο Κρητικό συγγραφέα και τον μεγάλο αγαπημένο μας Δάσκαλο.

Αλεξάνδρα Ζερβού

Οι συγγραφείς του τεύχους αφιερώνουν τις μελέτες τους για τον Καζαντζάκη στη μνήμη του Φάνη Κακριδίη.

Ο Νίκος Καζαντζάκης, ο Ιωάννης Κακριδής και ο Φάνης το καλοκαίρι του 1945 στην Κρήτη · ο Καλιτσουνάκης δεν φαίνεται.

Η φωτογραφία διασώζει ένα ευχάριστο διάλειμμα από την περιοδεία των τριών ανδρών για την καταγραφή των γερμανικών ωμοτήτων στη νήσο.

Ο Φάνης Κακριδής μας έγραψε στο μήνυμά του: «σε μια πηγή, όπου πήγα και χύθηκα, ο Καζαντζάκης έβαλε το χέρι του και με κατάβρεξε (δίπλα του ο πατέρας μου).»